

[Statsministeren]

de nødvendige infrastrukturarbejder til forberedelse af eventuel opstilling af de amerikanskproducerede og -finansierede INF-missiler (mellemdistancemissiler). Denne forpligtelse indebærer, at udgifterne til visse udenomsanlæg afholdes over NATOs infrastrukturprogram af de lande, der deltager i det integrerede militære samarbejde.

Forpligtelsen til at bidrage til finansiering af INF-infrastrukturarbejderne er siden bekræftet ved NATOs forsvarsministermøde i maj 1981, hvor det i overensstemmelse med dobbeltbeslutningen blev besluttet at optage INF-arbejderne på NATOs fem års infrastrukturprogram for 1980-84; ved NATOs forsvarsplanlægningskomitès godkendelse i november 1981 af infrastrukturkomiteens beregning af det samlede udgiftsbeløb til INF-arbejder til ca. 2 mia kr. svarende til et dansk bidrag på ca. 75 mill. kr.; og ved forsvarsplanlægningskomiteens godkendelse i maj 1982 af optagelse af INF-arbejder på infrastrukturprogrammet for 1982.

Danmark bidrager med finansudvalgets tilslutning af 4. juni 1980 til NATOs fem års infrastrukturprogram for 1980-84 med 923 mill. kr. Da forsvarsplanlægningskomiteen i november 1981 godkendte det endelige udgiftsbeløb til INF-arbejder, godkendtes også en tilsvarende forøgelse af femårsprogrammets rammebeløb. For Danmarks vedkommende gives en sådan godkendelse under forudsætning af, at der på sædvanlig måde skaffes bevillingsmæssig hjemmel til forøgelsen. Forøgelsen er imidlertid ingen nødvendig forudsætning for finansiering af INF-arbejder over infrastrukturprogrammet, så længe det tidligere bevilgede rammebeløb ikke overskrides. I programmets løbetid kan der efter beslutning i NATO optages og udskydes projekter inden for den samlede ramme. Det blev således i forbindelse med forsvarsplanlægningskomiteens beslutning understreget, at femårsprogrammet var en helhed, således at INF-udgifterne ikke skulle afholdes specielt af rammeforøgelsen.

Ifølge fast bevillingsmæssig praksis specificeres anvendelsen af Danmarks tilskud til NATOs infrastrukturarbejder *uden for Danmark* ikke over for folketinget. Tinget blev imidlertid allerede under INF-debatten den 27. november 1979, altså før dobbeltbeslutningen, af daværende forsvarsminister Poul Søgaard orienteret om, at Danmark i forbin-

delse med beslutningen ville blive forpligtet til at bidrage til finansiering af INF-infrastrukturarbejderne. Danmarks forpligtelser er senere blevet konkretiseret over for folketinget af stats-, udenrigs- og forsvarsministrene i den tidligere regering, senest den 9. august 1982 ved statsministerens besvarelse af et spørgsmål fra SF. Det er herunder bl.a. oplyst, at det samlede danske bidrag til INF-infrastrukturarbejderne vil andrage ca. 75 mill. kr.

b. Den danske regering har således ved flere lejligheder over for NATO-partnerne tilsluttet sig dansk deltagelse i afholdelse af udgifter til INF-infrastrukturarbejder. Hverken den tidligere eller den nuværende regering er herved gået ud over de af folketinget godkendte samlede bevillinger til NATOs infrastrukturprogram. Dansk tilbagetræden fra de indgåede forpligtelser vil derfor pådrage Danmark et internationalt ansvar.

Der foreligger i øvrigt ikke eksempler på, at et medlemsland tidligere ikke har opfyldt sine forpligtelser, hvad angår NATOs infrastrukturprogram. Frankrig vedstod således samtlige allerede indgåede infrastrukturforpligtelser, da landet i sin tid forlod NATOs integrerede militære samarbejde. Også Grækenland fortsatte med at opfylde indgåede forpligtelser i forbindelse med infrastrukturprogrammet, da det i 1974 trådte ud af det militære samarbejde.

Spm. nr. S 401

Til statsministeren (17/12 82) af:

Pelle Voigt (SF):

»Ministeren bedes redegøre for regeringens planer om at undersøge lovligheden af tidligere forsvarsminister Poul Søgaards tilsagn om uden sikkerhed for finansudvalgets godkendelse at love et dansk bidrag til opstillingen af 572 nye atomraketter i Vesteuropa.«

Begrundelse

I et interview i B.T. den 8. december 1982 udtalte landbrugsministeren: »Hvis socialdemokraterne havde sagt, at de 26 mill. kr., som de selv har lovet NATO, ikke måtte betales, måtte vi jo undersøge, om Poul Søgaards tidligere tilsagn om pengene overhovedet var lovligt«. . . »For nogle af pengene